

عنوان مقاله:

ماهیت شرط بنائی در معاملات تجاری

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی علوم انسانی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سید روح الله ترابی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه علوم و تحقیقات واحد امارات

علیرضا مظلوم رهنی - استادیار عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی شهر قدس

خلاصه مقاله:

شرط بنایی، شرطی است که در متن عقد ذکر نشده باشد، لیکن طرفین، عقد را مبنی بر آن بسته باشند. شرط بنائی در اصل تبیین حقیقتی است که در معاملات تجاری، کاشف از قصد و نظر طرفین در عالم ثبوت و انعقاد قرارداد و همچنین عدم خدشه به آن در نزد محکمه و مقام رسیدگی کننده به اختلافات احتمالی طرفین معاملات تجاری، ملاکی برای رسیدگی و فهم درون مایه و ماهیت توافق طرفین در معاملات تجاری است. با توجه به پذیرفته شدن شرط بنائی در فقه شیعه و حقوق ایران، شناخت ماهیت شرط بنائی و اصول حاکم بر قابلیت استناد به آن دارای اهمیت فوق العاده ای است؛ چراکه می تواند سرنوشت معاملات تجاری و تعهدات طرفین را مشخص کند. به معنای دیگر بر شاکله پذیرش شرط بنائی و اصول حاکم بر آن در روابط طرفین قراردادهای تجاری، آثار مالی و غیر مالی مختلفی بار می شود. در این مقاله با موضوع ماهیت شرط بنائی در معاملات تجاری علی الرغم سکوت قانونگذار در این مورد؛ ضمن تبیین ماهیت شرط بنائی، معیار و ملاک استنباط و استخراج آن از ماهیت معاملات تجاری ارایه شده است

کلمات کلیدی:

معاملات تجاری، شرط بنائی، شرط ضمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/937625>

